

- Fáradt ugye, kedves ?
 — Egy kicsit. S ezek a virágok olyan bódítók. A fejem fáj.
 — Egy aszpirin . . .
 — Nem, köszönöm. Alszom egyet, elmúlik magától. Jó éjt !
 A férfi kezét csókolt és elkísérte a szobáajtóig.
 Az asszony az ágyra borulva sokáig sírt odabent.

A férfi szobájában a nagy bőrkarszékben ült reggelig s szivarozott. De tízszer is meg kellett gyujtani a szivart, elfelejtette szívni. Az ebéd-lőben, a fehér menyasszonyi csokor illatát lassan egészen elnyomta a beszűrődő keserű szivarfüst.

Brucknerné Farkas Gizella.

HÁLÁLKODÁS.

*Aranybort mértél, Istenem, ez őszre
 a te szegény kis magyar világodnak.
 Elöntéd fára, kertre és mezőkre,
 s mindenek újra nekividámodtak.
 Arany őszl adtál, sok derűs napot,
 s a költő, Uram, legtöbbet kapott.*

*Őneki mérted szinnek-fénynek bővét.
 Hisz övé minden, semmije sem lévén.
 Mindent ő vesz birtokba, mindent ő véd,
 becéz, dédelget. S arany napok végén
 ő hálálkodik a sok dús helyett,
 ki telekkönyvben bír számot s helyet.*

*Világodnak a költő tolvaj csősze.
 Kerüli, őrzi s közben összelopja,
 ami aranyat elontasz nyárra-őszre,
 s ha teli szeme, szíve, firka-lapja :
 dalos duhaj lesz, rémes részeged.
 Be jó, hogy tetten csak Te érheted.*

Lendvai István.